

[Preben Møller Hansen]

stand for den befolkning, vi er en del af. Men det har vist sig gennem årene, at denne politik under ingen omstændigheder har givet velstand, den har givet præcis det modsatte. Så burde man fra politisk hold have stukket en finger i jorden og sagt: hvordan bærer vi os ad med ikke alene at skifte heste i vadestedet, men også at få en anden politik? Det, der er fremgået af hver eneste tale fra denne talerstol, er og har været, at man over en bred front ønskede at gøre alt det bedste for den befolkning, hvis interesser vi er valgt til at varetage. Men det, der er kendsgerningen, er, at hvis vi fortsætter ad den vej, som vi har fulgt nu i 15 år, må ethvert menneske kunne forstå, at fattigdommen vil blive endnu mere udtalt i vort samfund, og at arbejdsløsheden vil stige.

Nu er det ikke noget, som jeg alene siger. Det er noget, som andre ligeledes har bemærket. Vi har lige fået en rapport fra OECD, hvori det siges, at man i de kommende år vil få en forøgelse af arbejdsløsheden på 35.000–40.000 mennesker. Det vil sige, at man her helt er klar over, at hvis vi fortsætter den politiske kurs, der har været fulgt indtil dato, er konsekvensen endnu større arbejdsløshed og endnu mere fattigdom i vort land, og hvis ikke man har forstået de signaler, der gives dér, er det faktisk synd og skade, at den danske befolkning har sat deres kryds ved de partier, der ikke har forstået, at det er nye tider, og at vi også skal leve op til de forventninger, en befolkning ganske naturligt må have til et parti, som repræsenteres i dette Ting.

Der er flere, der har sat spørgsmålstegn ved, hvad Fælles Kurs er for et parti. Det vil jeg gerne sige, således at der ikke hersker nogen tvivl: Fælles Kurs er et rent dansk parti, et progressivt parti, der forsøger at skabe og medvirke til at skabe resultater for den del af befolkningen, som har fået det helt ad h til i de sidste årenger. Det må være vores opgave ud fra den danske virkelighed at prøve at formulere en politik, der sigter på at skabe bedre vilkår for de mennesker, der bor i vort land.

Derfor vil jeg gerne komme med nogle bemærkninger til noget af det, der er sagt her i dag.

Der er flere, der har brugt megen tid til at drøfte, hvad der sker rundt omkring i verden. Der er lige så mange, der har brugt megen tid til

at diskutere det positive, vi oplever ved de fredsudspil, der kommer fra Sovjetunionen ved generalsekretær Gorbatsjov. Jeg synes, det er udmærket, at vi kort angiver vores glæde over en positiv udvikling, men det var nu naturligt og endnu bedre, om vi koncentrerede os om vores egen virksomhed. Vi kan ikke under nogen omstændigheder anerkende, at vi i vort land anvender 17 mia. kr. til noget så idiotisk som indkøb af tanks, ubåde, raketter og andet djævelskab. Det, der drejer sig om, er, at når vort land befinder sig på det negative stadi, som tilfældet er, må vi anvende de ressourcer, vi har til vores rådighed, på en sådan måde, at alle de mennesker, der har det dårligt, vil få en bedre hverdag. Så længe vi anvender 17 mia. kr. til et uproduktivt militærapparat, og så længe vi har to folkepensionister om dagen, der tager deres eget liv, så længe vi har 8.000 hårdt belastede stofmisbrugere, hvoraf man finder et lig hver eneste dag, og så længe vi har op mod 100 unge, der tager deres eget liv hvert år, er der noget, der er skingrende galt i vort samfund. Så anvender vi midlerne forkert, og det må vi bære ansvaret for, vi, der er folkevalgte og medlemmer af dette Ting.

Derfor går Fælles Kurs ind for, at vi får et totalt afrustet Danmark. Vi mener ikke, at vi skal bruge så meget som én eneste øre på noget så unødvendigt som køb af tanks, raketter og andet. Det var bedre, om vi brugte de 17 mia. kr. til at sikre vore unge mulighed for en uddannelse, mulighed for at udvikle deres musiske og kreative evner, således at de kan gå ind i det samfund, som statsminister Poul Schlüter nævnte i sit oplæg, hvor han netop pointerede, at ved udgangen af dette årtusind vil vi have et helt andet samfund, hvor vi skal sætte vores lid til en ny teknologi og andet, og det betyder – hvis man forstår udviklingen – at der ikke mere er det samme behov for den menneskelige indsats, som der var tidligere. Så klarer teknologien fremstillingen af de produkter, der er grundlaget for vores nationalprodukt, og når det er sådan, er det også nødvendigt, at vi ser helt kontant på, hvordan vi hjælper og sikrer vore unge, således at de kan føre samfundet videre og sikre, at den kultur, der skal være grundlaget for vores alle sammens eksistens, også vil være en realitet.